

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Lovsekretariat

København, den 26. januar 2012

Sagsnr.: 2012-545-0042

Dok.nr.: 327196

Folketinget har i skrivelse af 20. januar 2012 (spørgsmål nr. S 1769) anmodet om min besvarelse af følgende af Dennis Flydtkjær (DF) stillede spørgsmål:

Spørgsmål nr. S 1769:

”Mener ministeren, at det er i orden, at et dyrehospital, der har fået indleveret en bortløben kat, nøjes med at kontakte en person via Facebook, og hvis ejeren ikke reagerer der, om det så er i orden, at dyrehospitalet afliver katten, hvilket er beskrevet i artiklen »Facebook dræbte min kat« på eb.dk den 19. januar 2012, og har dyrehospitalet efter ministerens opfattelse overholdt lovgivningen for så vidt angår orientering af ejeren inden aflivning?”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Fødevarestyrelsen lægger på baggrund af Ekstrabladets artikel til grund, at den pågældende bortløbne kat blev indleveret til et dyrehospital, fordi den var kommet til skade.

Generelt kan det oplyses, at en dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, efter dyreværnslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes, og det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve. Det følger endvidere af dyreværnslovens § 20, stk. 2, 2. pkt., at dyrlægen skal indberette forholdet til politiet, såfremt dyret ikke aflives. Af § 20, stk. 3, følger det dog, at dyrlægen kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme en opfordring efter § 20, stk. 2, og hvis det vil medføre udnødige alvorlige lidelser for dyret at følge den fremgangsmåde, der er beskrevet i § 21, jf. § 20, stk. 2, 2. pkt., hvorefter politidirektøren kan meddele pålæg om aflivning af et dyr, der er sygt eller kommet uheldeligt til skade, hvis det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve.

Hvorvidt betingelserne for straks at aflive det tilskadekomne dyr for at undgå unødige alvorlige lidelser er opfyldt, beror på en konkret veterinærfaglig vurdering i det enkelte tilfælde.

Det er naturligvis en forudsætning for at kunne kontakte en bortløben katts ejer, at dens ejer kan identificeres. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis katten bærer halsbånd med kontaktoplysninger, eller hvis den på anden måde er identificerbar, f.eks. fordi den er øretatoveret eller chipmærket.

I den forbindelse kan det oplyses, at der ikke er fastsat lovgivning om mærkning af katte, men at foreningen Dansk Katteregister driver et landsdækkende katteregister, som har til formål at sikre, at landets katte kan blive registreret effektivt og professionelt direkte gennem landets dyrlæger.

Er det derimod ikke muligt at identificere kattens ejer, skal dyrlægen alligevel håndtere katten, jf. dyreværnslovens §§ 20 og 21.”

Mette Gjerskov

/Louise Vadheim Guldborg